

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8S/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200168
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7020200168.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej a členov senátu JUDr. Dany Bystrianskej a JUDr. Radovana Turčika, v právnej veci žalobcu: C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v R., T. XXX/XX, právne zastúpeného: JUDr. Ondrej Krempaský, advokát, so sídlom v Bratislave, Račianska 66, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom v Banskej Bystrici, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 690082/2019 zo dňa 27.12.2019 takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Návrhy žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou zo dňa 02.03.2020 doručenu Krajskému súdu v Košiciach ako správneho súdu (ďalej aj súd) v ten istý deň sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 690082/2019 zo dňa 27.12.2019 ako i rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Michalovce (ako prvostupňový správny orgán) č. 1209097/2017 zo dňa 17.07.2017 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka a vrátenie vecí správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať náhradu trov konania.

administratívne konanie

2. Rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa bol žalobca (colník služobne zaradený v štátnej službe vo funkcii odborný colný referent na Stanici colného úradu Michalovce - centrála) prepustený zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon o štátnej službe colníkov alebo zákon č. 200/1998 Z. z.), a to z dôvodu, že žalobca dňa 02.03.2017 konal v rozpore s § 9 ods. 3 písm. a/ a q/ zákona č. 652/2004 Z. z. o orgánoch štátnej správy v colníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 652/2004 Z. z.) v spojení s čl. 5 bodom 3 a 27 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 952/2013 z 09.10.2013 ktorým sa ustanovuje Colný kódex Únie (ďalej aj nariadenie EPaR) a v rozpore ods. 20 písm. b/ bodu 2 interného riadiaceho aktu č. 7/2017 Nariadenie prezidenta Finančnej správy o činnosti stanice colného úradu (ďalej aj Interný riadiaci akt č. 7/2017), teda ako colník Stanice colného úradu Michalovce - centrála vyslaný na základe služobného príkazu č. 120-1095392-3 zo dňa 01.03.2017 spolu s por. Bc. G. T. mimo iného aj na hraničný priechod Vyšné Nemecké počas výkonu služby dňa 02.03.2017 na hraničnom

priechode medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou vo Vyšnom Nemeckom pri výkone colnej kontroly motorového vozidla zn. Mercedes Benz, EČV: N., ktoré vstupovalo na územie Slovenskej republiky z Ukrajiny v čase o 00:33 hod., ktorú ukončil s negatívnym výsledkom, sa nedostatočne zameril na priestor pod tretím radom sedadiel predmetného vozidla a túto nevykonal v takom rozsahu, aby dostatočne vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonne dovážaného tovaru overil a presvedčil sa o tom, že v predmetnom vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu, a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole, nakoľko predmetné vozidlo bolo následne v uvedený deň v čase o 04:00 hod. colníkmi Stanice colného úradu Košice - centrála zastavené a kontrolované pred hraničným priechodom Milhošť v okrese Košice-okolie, kde jeho kontrolou bolo zistené, že pod zadným radom sedadiel uvedeného vozidla sa nachádza úkryt o dĺžke 177 cm, šírke 83 cm a výške 28 cm, v ktorom sa nachádzali štyri drevené klietky s chránenými živočíchmi a to chochláčom severským v počte 57 ks, strnádka obyčajnou v počte 26 ks a hýlom obyčajným v počte 20 ks, pričom tieto boli na územie Slovenskej republiky vo vyššie uvedenom vozidle nezákonne dovezené z územia Ukrajiny, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu, ako aj služobnú povinnosť uvedenú v § 44 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona o štátnej službe colníkov, nakoľko bol nedisciplinovaný a neriadil sa ustanoveniami tohto zákona ako aj vyššie uvedenými právnymi predpismi, neplnil svedomite úlohy uvedené vo vyššie uvedených právnych predpisoch, nevykonával štátnu službu riadne a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktoré je potrebné posudzovať vzhľadom na charakter a závažnosť konania žalobcu v meradle širšieho rozsahu zodpovednosti colníkov a ich spoločenského postavenia a úloh, ktoré v spoločnosti plnia prísnejšie. Konštatoval, že by bolo v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi, v riadnom výkone štátnej služby a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom a ktorého konanie je z hľadiska výkonu štátnej služby absolútne neprijateľné, nakoľko výkon štátnej služby na úseku výkonu colného dohľadu je zameraný predovšetkým na skutočnosť, aby tovar dovážaný z územia tretieho štátu prestúpil štátnu hranicu v súlade s právnymi predpismi, a teda aj na odhaľovanie nezákonného dovozu tovaru podliehajúceho colnému dohľadu. Zároveň vyslovil, že služobný pomer žalobcu sa podľa § 184 ods. 2 zákona o štátnej službe colníkov skončil dňom doručenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa (t.j. dňom 18.07.2017).

3. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí ďalej uviedol, že proti rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 1400589/2017 zo dňa 19.10.2017 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 1209097/2017 zo dňa 17.07.2017 potvrdil. Proti rozhodnutiu žalovaného č. 1400589/2017 zo dňa 19.10.2017 podal žalobca na Krajskom súde v Košiciach správnu žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1400589/2017 zo dňa 19.10.2017 spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa č. 1209097/2017 zo dňa 17.07.2017 a ich postupu. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 7S/2/2018 zo dňa 17.7.2019 zrušil rozhodnutie žalovaného č. 1400589/2017 zo dňa 19.10.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, aby sa žalovaný v rámci odvolacieho konania dostatočne a úplne vysporiadal so všetkými uplatnenými odvolacími námietkami žalobcu a napadnuté rozhodnutie preskúmal v plnom rozsahu a svoje závery týkajúce sa tak namietaných procesných pochybení ako aj skutkových záverov a prijatého právneho záveru premietol do nového rozhodnutia. V nadväznosti na uvedené, žalovaný vec opätovne prejednal a rozhodol, a to rozhodnutím č. 690082/2019 zo dňa 27.12.2019 preskúmaným v tomto súdnom konaní.

4. Žalovaný konštatoval, že žalobca v odvolaní namietal, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané v rozpore s § 183 ods. 1 písm. e/ a § 222 zákona o štátnej službe colníkov, nakoľko konanie nebolo vedené v súlade s právnymi predpismi, skutkové závery nemajú oporu v listinách, ktoré správny orgán prvého stupňa označuje ako dôkazy a právne závery vychádzajúce z nesprávneho zisteného skutkového stavu, nemajú oporu v administratívnom spise. Žalobca tiež v odvolaní uviedol, že neporušil žiadny právny predpis ani služobnú prísahu. V doplnenom odôvodnení odvolania uviedol, že uplynula 3 mesačná prekluzívna lehota na vydanie rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa. Pokračoval, že postup správneho orgánu prvého stupňa bol účelový, nakoľko žalobca neporušil právne predpisy uvedené v rozhodnutí, pretože tieto mu neukladajú žiadnu povinnosť ani povinnosť nájsť tovar, a že žalobca vykonal kontrolu a ukončil colnú kontrolu v čase, keď mu nebolo známe, že na predmetné vozidlo je vedené opatrenie. Poukázal tiež na to, že pán T. trikrát zmenil svoju výpoveď a podľa jeho tvrdenia výpovede pána E. a pána U. boli v celom rozsahu vyvrátené výpoveďou npor. E. M. a tieto sú nepravdivé, ak nie sú krivými výpoveďami. Ďalej uviedol, že predmetné vtáky neboli zistené na

štátnej hranici, nie z dôvodu nedostatočnej colnej kontroly žalobcom, ale z dôvodu, že vedúci zmeny si nesplnil svoju povinnosť nariadiť vykonanie dôkladnej colnej kontroly, a tiež namietal, že APV TALÓN je nastavený tak, aby vytváral priestor na manipuláciu. V závere odvolania dodal, že žalobca neporušil žiadnu povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, štátnu službu vykonával osobne, riadne a včas a v súlade s pokynmi a rozkazmi nadriadeného a žiada preto o zrušenie rozhodnutia. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí dodal, že dňa 28.08.2019 mu bolo žalobcom doručené Oznámenie zo dňa 26.08.2019, v ktorom žalobca poukázal na to, že správny orgán prvého stupňa nevykonal dokazovanie, ale použil listiny z trestného spisu, ktorých získanie nebolo v súlade so zákonom. Taktiež uviedol, že žalobca neporušil žiaden právny predpis, jeho povinnosťou nebolo odhaliť ukrytý tovar a takáto povinnosť mu nevyplývala ani z interného predpisu, a preto ani prepašovanie tovaru cestujúcim nemôže zakladať porušenie právnej povinností žalobcom. Namietal aj uplynutie prekluzívnej lehoty, keď správny orgán prvého stupňa nekonal, aj keď na druhý deň po udalosti, ktorá mala byť dôvodom na prepustenie žalobcu sa dozvedel o tom, že sa našiel tovar, ktorý mal uniknúť colnému dohľadu. Zároveň žalobca požiadal o vypočutie viacerých osôb - H. D., D. C., G. D., G. T., H. G., C. I., Š. M., Ž. aj D.; colníkov z Košíc U. a E., ako aj svedka M..

5. Je tiež vhodné uviesť, vychádzajúc z napadnutého rozhodnutia žalovaného, že žalobca bol uznesením vyšetrovateľa finančnej správy ČVS: KÚFS-33/7055-V-2017 zo dňa 04.05.2017 obvinený zo spáchania zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c/ a ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

6. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že po opätovnom preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a po vyhodnotení jednotlivých (v napadnutom rozhodnutí špecifikovaných dôkazov) skonštatoval, že vzhľadom na množstvo (štyri kletky obsahujúce celkovo 103 ks chránených vtákov), umiestnenie predmetných vtákov (tieto neboli umiestnené v špeciálne vybudovanom úkryte, ale v mieste, ktoré je dané od výroby, toto miesto nebolo nijako špeciálne upravené a navyše sa nachádzalo v interiéri pod sedadlom vozidla) a vynaložené úsilie, ktoré bolo potrebné k ich odhaleniu, bolo rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa vo veci posúdenia všetkých s danou vecou súvisiacich skutočností správne, keď konanie žalobcu vyhodnotil spôsobom, že tento pri kontrole predmetného vozidla porušil svoje služobné povinnosti, pričom toto jeho konanie dosiahlo intenzitu zvlášť hrubého porušenia služobných povinností, a preto žalovaný žalobcom podané odvolanie zamietol. Žalovaný tiež dodal, že žalobca dňa 01.01.2005 zložil služobnú prísahu ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to i s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“ (§ 17 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z.), pričom túto potvrdil dňa 01.01.2005 svojím podpisom. Týmto žalobca prisahal, že bude okrem iného disciplinovaný a že sa bude riadiť okrem iných aj zákonmi.

7. K odvolacej námietke žalobcu, že skutkovo vymedzený dôvod odvolania nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, žalobca nemohol a ani neporušil právne predpisy, na ktoré je v rozhodnutí poukázané a že na skončenie služobného pomeru prepustením, nebola splnená ani jedna zákonná podmienka, žalovaný uviedol, že sa plne stotožňuje so záverom správneho orgánu prvého stupňa, že na základe vykonaného dokazovania bolo dostatočne a jednoznačne preukázané, že žalobca predmetnú colnú kontrolu nevykonal v takom rozsahu, aby sa dostatočne vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonného tovaru presvedčil o tom, že vo vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole. V rámci výkonu tejto colnej kontroly bolo povinnosťou žalobcu podľa § 9 ods. 3 písm. q/ zákona č. 652/2004 Z. z. v nadväznosti na odsek 20 písm. b/ bod 2 Interného riadiaceho aktu č. 7/2017 dôsledne plniť svoje povinnosti a to kontrolu, či tovar, ktorý sa nachádzal v kontrolovanom dopravnom prostriedku prestúpil colnú hranicu v súlade s colnými predpismi alebo daňovými predpismi. Bolo by v rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi, v riadnom výkone štátnej služby a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom. Na základe uvedeného dospel aj žalovaný k presvedčeniu, že v uvedenom prípade boli splnené zákonné podmienky pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru.

8. K námietke žalobcu, že uplynula trojmesačná subjektívna lehota na rozhodnutie, nakoľko ku skutku došlo 02.03.2017 a správny orgán prvého stupňa ho prepustil až dňa 18.07.2017, žalovaný poukázal

na ustanovenie § 183 ods. 1 písm. e/ a ods. 5 zákona č. 200/1998 Z. z. a skonštatoval, že je pravdou, že ku skutku došlo 02.03.2017 (pozn.: tento skutok zistili colníci SCÚ Košice a následne prípad prevzal vyšetrovateľ Kriminálneho úradu finančnej správy), avšak trojmesačná subjektívna lehota na prepustenie žalobcu začala podľa § 183 ods. 5 zákona č. 200/1998 Z. z. plynúť správny orgán prvého stupňa odo dňa, keď dôvod prepustenia zistil. Žalovaný mal preukázané zo spisového materiálu, že správny orgán prvého stupňa sa o predmetnej skutočnosti dozvedel dňa 09.05.2017 po tom, čo mu bolo doručené uznesenie vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy o vznesení obvinenia na žalobcu, a teda od tohto momentu začala plynúť trojmesačná lehota, ktorá vzhľadom na doručenie rozhodnutia o prepustení žalobcu dňa 18.07.2017 neuplynula.

9. K námietke žalobcu, že mu nie je zrejmé, na základe akých skutočností bolo riaditeľovi colného úradu (ako správny orgán prvého stupňa) umožnené nazeráť do trestného spisu, a preto je nesporné, že závery riaditeľa colného úradu založené na listinách, ktoré získal z trestného spisu sú v rozpore so zákonom a týmto postupom došlo k porušeniu práv žalobcu žalovaný uviedol, že dôkazy na ktoré riaditeľ colného úradu poukazuje nie sú výlučne dôkazmi z trestného konania, a navyše aj takto získané dôkazy sú v predmetnom konaní prípustné, keďže boli získané zákonným spôsobom. Poukázal na § 227 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 200/1998 Z. z. Uvedenými dôkazmi teda správny orgán prvého stupňa disponoval zákonne a tieto vyhodnotil v predmetnom konaní tak, že zistil a objasnil skutočný stav veci.

Žalovaný pokračoval, že konanie o prepustení colníka zo služobného pomeru sa od trestného konania odlišuje okrem iného aj väčšou neformálnosťou procesu a voľnejšou úpravou dokazovania. V konaní o prepustení colníka zo služobného pomeru je možné použiť ako dôkazy tiež výpovede svedkov z vyšetrovacieho spisu tak, ako tomu bolo v predmetnom prípade, a to pred tým, než došlo k právoplatnému rozhodnutiu v trestnej veci. Riaditeľ colného úradu v predmetnom prípade využil zákonnú možnosť ponúkanú Trestným poriadkom, a požiadal vyšetrovateľa finančnej správy o nahliadnutie do spisového materiálu, pričom mu bolo umožnené vyhotoviť si kópie predmetných dôkazov.

Ďalej žalovaný uviedol, že v trestnom konaní sa rozhoduje o vine a nevine žalobcu, a posúdenie tejto skutočnosti nemá vplyv na skončenie služobného pomeru žalobcu. Konanie vo veci služobného pomeru je nezávislé na trestnom konaní, v tomto konaní sa neskúma naplnenie zákonných znakov niektorej skutkovej podstaty trestného činu, ale výlučne charakter a závažnosť porušenia služobnej prísahy a služobných povinností. Ak sa v rámci dokazovania preukáže intenzita zvlášť hrubého porušenia, colník, ktorý sa takéhoto konania dopustí, sa prepustí zo služobného pomeru colníka rozhodnutím nadriadeného (pozn.: riaditeľa colného úradu), teda správny orgán prvého stupňa. Žalovaný podotkol, že je právne prípustné, pre účely zistenia porušenia služobnej disciplíny colníka, použiť v konaní o skončení služobného pomeru colníka informácie z obrazovo-zvukového záznamu, ako aj ďalšie dôkazy, ktoré boli získané v trestnej veci.

10. K ďalšej námietke žalobcu, že neporušil predpisy uvedené vo výroku rozhodnutia o jeho prepustení zo služobného pomeru, ani ich porušiť nemohol, nakoľko mu neukladajú žiadnu povinnosť, keďže sa jedná o predpisy organizačné resp. o legálne definície, ktoré sa premietajú do jednotlivých právnych predpisov, žalovaný uviedol, že všetky predpisy, ktorých porušenie sa kladie žalobcovi za vinu, je potrebné posudzovať vo vzájomnej súvislosti, nakoľko sú určujúce pre plnenie služobných povinností colníka v záujme naplnenia poslania colného úradu ako orgánu štátnej správy, to znamená k riadnemu výberu cla a spotrebných daní. Plnenie služobných povinností colníka nie je možné oddeľovať od vymedzenia vecnej príslušnosti colného úradu ako orgánu štátnej správy, nakoľko práve vykonávaním štátnej služby colníkom dochádza k plneniu úloh orgánu štátnej správy (§ 2 ods. 2 zákona č. 200/1998 Z. z.). Bez výkonu služobných povinností colníkmi by nemohlo dôjsť k plneniu úloh colného úradu ako orgánu štátnej správy v oblasti colníctva, pretože nevyhnutným predpokladom toho, aby orgán štátnej správy mohol plniť svoje úlohy je skutočnosť, že ich vykonáva prostredníctvom colníkov organizačne zaradených na colných úradoch.

11. K námietke žalobcu, že služobným príkazom, ktorým bol žalobca vyslaný na hraničný prechod Vyšné Nemecké mu nebola stanovená povinnosť nájsť ukrytý tovar, práve naopak osoba prestupujúca hranicu je povinná predložiť tovar na colnú kontrolu žalovaný uviedol, že je pravdou, že podľa čl. 139 ods. 1 Nariadenia EPaR je osoba, ktorá tovar prepravila povinná colným orgánom ihneď po jeho príchode predložiť tovar. Splnením či nesplnením tejto povinnosti sa však úloha colného orgánu nekončí, naopak začína, a teda colník prostredníctvom ktorého sa plnia úlohy colného orgánu je povinný vykonať náležitý colný dohľad v rámci ktorého sa má dostatočne presvedčiť, či sa na colné územie únie nezákonne nedováža tovar neprihlásený k colnej kontrole. Ak by tomu tak nebolo, úloha colných orgánov vo vzťahu

k ochrane hospodárskych záujmov by bola len prázdnu zákonnou proklamáciou. Uvedené skutočnosti nie sú len úvahami správneho orgánu prvého stupňa, ale vychádzajú z úloh, právomocí a povinností colníkov a colného úradu, ktorý svoje úlohy a kompetencie realizuje práve prostredníctvom výkonu štátnej služby colníkov na ňom zaradených. S uvedeným názorom prvostupňového správneho orgánu sa žalovaný plne stotožnil.

12. Žalovaný k výpovedi vodiča predmetného kontrolovaného motorového vozidla pána O. T. uviedol, že aj keď vodič v prvotnej výpovedi tvrdil, že vtáci boli naložení do vozidla až na území Slovenskej republiky, neskôr svoju výpoveď zmenil a túto zmenenú výpoveď opakovane potvrdil v tom smere, že predmetné klietky s vtákmi boli naložené do motorového vozidla už na území Ukrajiny, s prihliadnutím na skutočnosť, že pán O. T. sa už raz rovnakým spôsobom cez iný hraničný prechod pokúšal nezákonne doviesť chránené vtáctvo na územie únie, podľa žalovaného nie je žiaden dôvod túto jeho výpoveď, opakovane potvrdenú pred vyšetrovateľmi považovať za nevierohodnú.

13. K námietke žalobcu, že žalobca ukončil kontrolu v čase, keď mu nebolo známe, že na predmetné vozidlo je vydané opatrenie a vedúci zmeny nenariadil následne vykonať tzv. dôkladnú colnú kontrolu a k tvrdeniu, že žiadna právna norma nepozná pojmy bežná kontrola a dôkladná fyzická kontrola, žalovaný uviedol, že v predmetnom prípade išlo o dôkladnú colnú kontrolu. Pokračoval, že táto síce nie je v predpise definovaná, ale vzhľadom na rozsah a spôsob vykonania kontroly možno konštatovať, že o bežnú kontrolu v predmetnom prípade nešlo, nakoľko táto bola realizovaná na kontrolnej hale (v boxe), kde sa kontrolujú motorové vozidlá. Nešlo o bežnú kontrolu v kontrolnom pruhu. Kontrola v kontrolnej hale prebieha za použitia technických pomôcok a je bez časového obmedzenia, naproti tomu kontrola na pruhu v colnom priestore nie je takto zameraná. V predmetnom prípade došlo k vyloženiu všetkej batožiny a jej fyzickej dôkladnej kontrole a kontrole motorového vozidla. Žalovaný dodal, že zo samotného úradného záznamu z výkonu služby spísaného ppor. C. M. dňa 02.03.2017 (žalobcom) vyplýva jednoznačne skutočnosť, že išlo o dôkladnú colnú kontrolu, nakoľko v zázname uvádza: „Bola vykonaná dôkladná colná kontrola, kontrola batožín, interiér vozidla - bez zistenia porušenia predpisov. Rizikový profil na tovaru podliehajúcejmu CITES v MDPI“ Po aktivácii rizikového profilu sa činnosti zabezpečujú v zmysle úkonu rizikového profilu. O úkone ERP boli informovaní obaja colníci vykonávajúci kontrolu aj vedúci zmeny. Tento v predmetnom prípade rozhodol tak, že vzhľadom na už vykonanú dôkladnú colnú kontrolu, ktorej vykonanie žalobca a Bc. T. potvrdili na tlačive ERP odtlačkom služobnej pečiatky a svojim podpisom, nie je potrebné nariaďovať ďalšiu kontrolu. Preto aj tieto námietky sú podľa názoru žalovaného neopodstatnené.

14. K žalobcovmu tvrdeniu, že systém APV TALON je nastavený tak, aby neumožňoval efektívny výkon colného dohľadu, ale aby vytváral priestor na manipuláciu a nie je zrejme ani to, z akého dôvodu nebol do systému uvedený spôsob úkrytu pri predchádzajúcom pokuse o prevoz vtáctva v predmetnom motorovom vozidle, žalovaný uviedol, že žalobcovi sa v predmetnom prípade nekladie za vinu, že nezistil nezákonný dovoz chránených vtákov na základe rizikového profilu, ale že výkonom dôkladnej colnej kontroly, ktorú zrealizoval s kolegom Bc. G. T., ešte pred jeho aktiváciou nezistil nezákonný dovoz chránených vtákov. Predmetný rizikový profil naozaj neobsahoval ďalšie inštrukcie ohľadne umiestnenia nezákonne dovážaného tovaru na hraničný priebeh Záhony, avšak je potrebné zdôrazniť, že v predmetnom prípade sa nejednalo o žiadnu skrýšu. V predmetnom prípade vzhľadom na množstvo a druh nezákonne dovážaného tovaru (spoločenskú hodnotu 37 490 eur), na umiestnenie nezákonne dovážaného tovaru (pozn.: nebol umiestnený v špeciálne vybudovanom úkryte, ale jeho umiestnenie bolo pod tretím radom sedadiel v priestore danom od výroby vozidla) žalobca nedostatočne overil a nepresvedčil sa o tom, že v predmetnom vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole. Žalobca sa tak nedostatočne zameril na priestor pod tretím radom sedadiel predmetného vozidla, kontrolu predmetného priestoru vykonal len z bočnej strany a túto časť neskontroloval zo zadnej časti tretieho radu sedadiel (pozn.: spoza sedadiel).

15. K namietanému spochybneniu výpovede colníkov SCÚ Košice, ktorí zistili, že sa vo vozidle nezákonne dováža tovar, ktorý podlieha colnej kontrole žalovaný uviedol, že z predloženého spisového materiálu mal za preukázané, že riaditeľ colného úradu (správny orgán prvého stupňa) prvotnú výpoveď colníka L.. R.. A. E. posúdil v nadväznosti na jeho neskoršiu výpoveď, že pri prvotnej kontrole predmetného vozidla nebol a v nadväznosti na výpovede colníkov U.. R.. C. U. a U.. E. M., ktorí túto skutočnosť potvrdili. Navyše riaditeľ colného úradu svoje rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru neodôvodňoval subjektívnymi skutočnosťami ako sú zápach, či štebot vtáctva

alebo potencionálnymi možnosťami, ale objektívnymi a v konaní rozsiahlym dokazovaním preukázanými skutočnosťami, ktoré vyústili do jediného možného záveru o protiprávnom konaní žalobcu.

16. K námietke žalobcu, že žiadna z listín, ktoré správny orgán prvého stupňa považoval za dôkaz nepreukazuje záver, že vzhľadom na množstvo a umiestnenie vtákov, ktoré neboli umiestnené v špeciálne vybudovanom úkryte a navyše v interiéri pod sedadlom ako aj na vynaložené úsilie, ktoré bolo potrebné k ich odhaleniu, došlo k porušeniu služobných povinností žalobcom a že toto porušenie dosahuje intenzitu zvlášť hrubého porušenia služobných povinností žalovaný uviedol, že z dôkazových materiálov (listinných aj obrazovo - zvukových), ktoré v rámci konania zadovážil prvostupňový správny orgán, je dostatočne opísaný a preukázaný priebeh udalostí, ktoré sa stali pri výkone služobných povinností žalobcu pri colnej kontrole predmetného vozidla. Žalovaný bol toho názoru, že ak žalobca s kolegom R.. T. deklarovali vykonanie dôkladnej colnej kontroly, pri dôslednom splnení si služobných povinností je vylúčené, aby pri kompletnej fyzickej prehliadke motorového vozidla neboli nájdené štyri drevené klietky s vtákmi, ktoré sa nachádzali pod tretím radom sedadiel motorového vozidla. Navyše sa jednalo o konštrukčný priestor vozidla, nie o dodatočne vyhotovený úkryt a bolo povinnosťou žalobcu skontrolovať aj tento priestor. Žalovaný poukázal tiež na to, že podľa služobného príkazu bol žalobca v uvedený deň vyslaný na hraničný prechod za účelom výkonu mobilného dohľadu s využitím služobného psa CITA 165, ktorý však pri predmetnej kontrole použitý nebol, hoci jeho použitie bolo deklarované v informačnom systéme colného úradu. V prípade ak, by bol služobný pes využitý aj pri prehliadke tohto motorového vozidla, tak ako to bolo deklarované, je vysoko pravdepodobné, že aj keď je služobný pes cvičený na vyhľadávanie tabaku, svojim nezvyčajným správaním v prípade záchytu pachu alebo zvuku iných živočíchov mohol colníkov upozorniť resp. naviesť na miesto úkrytu vtákov.

17. Ani s námietkou žalobcu, že po zistení skutočností, že na kontrolované motorové vozidlo bol počítačom vygenerovaný ERP - rizikový profil mal o ďalšom postupe rozhodnúť vedúci zmeny, a preto nie je možné pripísať porušenie predpisov žalobcovi ale práve vedúcemu zmeny, sa žalovaný nestotožnil. Žalovaný poukázal na to, že vedúci zmeny PCÚ Vyšné Nemecké, L.. C. I.Á. vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 05.05.2017 uviedol, že v čase okolo 1:00 hod. sa dostavil na pracovisko stálej služby, kde mu žalobca a D.. T. a D.. Ž. oznámili, že na dodávkové vozidlo EC: N. počítač vygeneroval ERP, kde bolo uvedené, že je potrebné vykonať dôkladnú colnú kontrolu so zameraním na tovar podliehajúci dohovoru CITES. Taktiež mu bolo oznámené, že kontrola vozidla už bola vykonaná, všetko je v poriadku a výsledok kontroly je negatívny. Kontrolu vykonali colníci SCÚ Michalovce D.. T. a žalobca, ktorí túto skutočnosť potvrdili aj na tlačive ERP. V texte ERP neboli uvedené žiadne ďalšie podmienky a inštrukcie a pretože nemal dôvod nedôverovať colníkom, ktorí kontrolu vykonali, vydal pokyn, že dané vozidlo môže byť prepustené. Uvedené vysvetľuje, z akého dôvodu nebola vedúcim zmeny nariadená ďalšia kontrola predmetného vozidla. Aj podľa názoru žalovaného to nebolo potrebné, pretože tak ako vyplýva z úradného záznamu vedúceho hliadky, žalobca spolu s D.. T. vykonali dôslednú colnú kontrolu.

18. K námietke žalobcu, že neporušil žiadnu povinnosť a už vôbec nie uvedenú v § 44 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z. z., pretože svoju činnosť vykonával v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, pokynmi a rozkazmi nadriadeného, službu vykonal osobne, riadne a včas žalovaný uviedol, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde. Porušenie služobnej prísahy a služobných povinností žalobcom je popísané vo výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a podrobne a rozsiahlo odôvodnené v jeho odôvodnení. Žalovaný mal za to, že na základe uvedených skutočností žalobca porušil svoje služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom (pričom postačuje nebanlivostné konanie), teda že colnú kontrolu nevykonal zodpovedajúcim spôsobom, a preto jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na dôležitú ujmu záujmov štátnej služby.

19. Žalovaný ďalej uviedol, že správny orgán prvého stupňa na základe rozsiahleho vykonaného dokazovania dostatočne zistil skutkový stav vecí a vec správne právne posúdil. Vyvedené skutkové závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní, a to najmä vo výpovediach žalobcu a svedkov, v ich písomných vyjadreniach, kamerových záznamoch, fotodokumentácii, pričom tieto dôkazy boli vyhodnotené jednotlivo ako aj v ich vzájomných súvislostiach a sú inherentnou súčasťou spisového materiálu ako podklady, z ktorých sa vychádzalo pri vydaní rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Na základe týchto skutočností žalovaný považoval požiadavku žalobcu na opätovný výsluch svedkov v jeho prítomnosti za neúčelnú a nehospodárnu.

20. V závere napadnutého rozhodnutia žalovaný skonštatoval, že žalobca dňa 01.01.2005 podľa § 17 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. pri vzniku služobného pomeru colníka zložil služobnú prísahu. Služobná prísaha nie je len prázdnu proklamáciou, určenou k obradným efektom ceremoniálu slávnostného prijatia občana do služobného pomeru colníka, ale skutočným potvrdením záväzku. V zmysle služobnej prísahy sa colník zaväzuje byť čestný, statočný a disciplinovaný a svoje sily a schopnosti vynakladať na to, aby chránil práva občanov. Ako protiklad sú zákazom a obmedzeniam spojeným so službou colníka postavené privilégiá vyplývajúce z tejto profesie spočívajúce v sociálnom zabezpečení, istote a v početných sociálnych výhodách. V uvedených osobitostiach spočívajú principiálne rozdiely medzi bežným pracovnoprávnym vzťahom a výkonom služby colníkov. Žalovaný dodal, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä na ujmu dodržiavania povinností colníkov, ktoré im vyplývajú zo služobnej prísahy, na ujmu riadneho výkonu štátnej služby, dobrého mena finančnej správy v očiach verejnosti a na upevňovanie dôvery občanov voči finančnej správe. V konaní bolo jednoznačne zistené a dôkazné preukázané, že boli naplnené zákonné dôvody na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru colníka a postup správneho orgánu prvého stupňa bol v danom prípade správny a v súlade so zákonom.

súdne konanie

21. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca proti rozhodnutiu žalovaného č. 690082/2019 zo dňa 27.12.2019 správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia uvedeného rozhodnutia ako i rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a vrátenia veci správneho orgánu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

22. Žalobca v správnej žalobe namietal, že žalovaný nepostupoval v súlade s právnym názorom krajského súdu, ktorým bol viazaný. Nevysporiadal sa s námietkami žalobcu, v tom smere, že žalobca nemohol porušiť právne predpisy uvedené vo výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa (neboli splnené hmotnoprávne podmienky) a nevyvrátil námietku žalobcu, že správny orgán prvého stupňa rozhodol o prepustení žalobcu po uplynutí prekluzívnej lehoty.

23. Žalobca považuje rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa za nezákonné, pretože o prepustení žalobcu bolo rozhodnuté po uplynutí prekluzívnej lehoty (§ 183 ods. 5 zákona č. 200/1998 Z. z.). Žalobca je toho názoru, že prekluzívna lehota začala plynúť už odo dňa 03.03.2017, keď sa správny orgán prvého stupňa z videozáznamu dozvedel o tom, ako bola vykonaná kontrola vozidla žalobcom a pánom T. dňa 02.03.2017, čo bolo dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Podľa jeho názoru je právne irelevantnou skutočnosťou, či bolo alebo nebolo začaté trestné stíhanie, ako i to, kedy bolo správneho orgánu prvého stupňa doručené uznesenie o vznesení obvinenia. Trestné konanie a správne konanie sú samostatnými konaniami, ktoré sa riadia právnymi predpismi upravujúcimi konkrétny druh konania a tieto konania môžu byť vedené súbežne a vedenie jedného nie je prekážkou pre vedenie druhého. Ak správny orgán prvého stupňa čakal až orgány činné v trestnom konaní budú konať podľa trestných predpisov, tak ide o pochybenie na jeho strane a jeho nečinnosť mala za následok, že lehota uplynula, a preto vo veci nebol oprávnený konať. Žalobca v tejto súvislosti súdu navrhol, aby v konaní boli vypočutí H. D., D. C.Á., G. D., C. I., H. G., Š. B., G. T., Ž. K. D.. Navrhol tiež, aby bol riaditeľ colného úradu (správny orgán prvého stupňa) vyzvaný na predloženie dôkazov o tom, kedy presne sa dozvedel o predmetnej kontrole vykonanej dňa 02.03.2017.

24. Žalobca tiež namietal, že nemohol konať v rozpore s právnymi predpismi uvedenými vo výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, a preto neboli naplnené hmotnoprávne dôvody skončenia služobného pomeru prepustením podľa 183 ods. 1. písm. e/ zákona č. 200/1998 Z. z. Pokračoval, že každá osoba prestupujúca štátnu hranicu je zodpovedná za protiprávne konanie a to bez ohľadu na to, či colník vykonal alebo nevykonal kontrolu a bez ohľadu na to, v akom rozsahu túto kontrolu colník vykonal. Vykonalie colnej kontroly, kontrola listín, ktoré sprevádzajú zásielku a pod. je oprávnením a nie povinnosťou colníka. Je právne irelevantnou skutočnosťou kedy, kde a za akých okolností dôjde k zisteniu, že tovar unikol colnému dohľadu, pretože únik tovaru spod colného dohľadu je právnym dôsledkom protiprávneho konania osoby prestupujúcej štátnu hranicu, a nie colníka. Z uvedeného plynie, že neodhalenie ukrytého tovaru nie je protiprávnym konaním colníka, ale ide o stav, kedy zodpovednosť za protiprávne konanie osoby, ktorá porušila colné predpisy trvá aj naďalej. Poukázal

prítom na čl. 5 Nariadenia EPaR a Interný riadiaci akt 7/2017. Podľa názoru žalobcu nebolo preukázané, že tovar unikol spod colného dohľadu v dôsledku konania žalobcu. Žalobca nemá povinnosť odhaliť nezákonne dovážaný tovar, aj keď je oprávnený vykonať kontrolu, ktorej rozsah si určuje sám, preto nie je možné konštatovať, že žalobca nevykonával kontrolu v takom rozsahu, aby vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonne dovážaného tovaru overil a presvedčil sa o tom, že v predmetnom vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole. Navyše dodal, že v spomínanom internom predpise nie je uvedené, čo je obsahom týchto kontrol (cielených a náhodných), a nie je to uvedené ani v žiadnom všeobecne záväznom právnom predpise. Pokračoval, že ukončenie kontroly motorového vozidla s negatívnym výsledkom neznamená porušenie právnej povinnosti, pretože zo žiadneho právneho predpisu, či už všeobecne záväzného alebo interného nevyplýva, že len vtedy je možné považovať kontrolu za dostatočne vykonanú a len vtedy colník splní svoju povinnosť, ak výsledok je pozitívny, preto k porušeniu služobných povinností žalobcom nemohlo dôjsť.

25. Žalobca ďalej namietal, že v služobnom príkaze č. 120-1095392-3 zo dňa 01.02.2017 nebola vedúcim stanice vymedzená úloha, ktorú by mala hliadka presne plniť, a preto podľa jeho názoru vykonával prehliadku (kontrolu) vozidla v rozsahu, ktorý považoval za dostatočný. A zdôraznil, že len ak protiprávne konanie osoby prestupujúcej štátnu hranicu zistil počas kontroly a neprijal by opatrenia v rozsahu jeho právomoci, takéto konanie by mohlo byť kvalifikované ako porušenie služobných povinností a služobnej prísahy. Tiež podotkol, že nadriadení nevytvorili na hraničnom priechode také podmienky, aby colníci pri rozhodovaní akú kontrolu, v akom rozsahu a s akým zameraním vykonávajú, mali k dispozícii aj informácie týkajúce sa dopravných prostriedkov a cestujúcich, pretože ak by tieto informácie žalobca mal, postup a rozsah kontroly by prispôbil tejto informácii.

26. Žalobca tiež uviedol, že ak mu je rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa vyčítané, že nevykonával dôkladnú kontrolu vozidla, musí tam byť tiež upresnené, čo v rámci dôkladnej kontroly nevykonával a bol povinný vykonať, aké konkrétne úkony, a žalovaný je tiež povinný uvedené podložiť nejakým právnym predpisom.

27. Žalobca tiež namietal, že správny orgán prvého stupňa ako ani žalovaný neobjasňovali skutočnosť svedčiacu v prospech žalobcu. Vysvetlil, že až potom, čo bola ukončená kontrola žalobcom a jeho kolegom T., colníci na hraničnom priechode zistili, že predmetné vozidlo je uvedené v opatreniach na možnú prepravu tovaru CITES. Táto skutočnosť bola oznámená vedúcemu zmeny I., ktorý rozhodol, že opakovanú kontrolu nie je potrebné vykonať. Jeho pokynmi bol žalobca povinný sa riadiť. Žalobca nebol povinný vykonať kontrolu opakovanú, a preto nemohol porušiť služobnú povinnosť tým, že vykonával dôkladnú kontrolu a ukrytý tovar nenašiel. Nepovšimnutý zostal tiež fakt, že s plným vedomím vedúceho zmeny boli potvrdené doklady o vykonaní opatrenia CITES, aj keď ako sa v priebehu konania potvrdilo, to nebola pravda a že listiny, na ktorých sú pečiatky žalobcu a ďalších, na podpis predložil colník Ž.. Bez povšimnutia zostalo i to, že vedomosť o opatrení CITES, pred kontrolou, by nesporne naviedla kontrolujúcich colníkov na to, aby spôsob a rozsah kontroly prispôbili tejto informácii.

28. V konaní tak podľa názoru žalobcu nebolo preukázané, že žalobca porušil služobnú povinnosť a už vôbec nie zvlášť hrubým spôsobom, čím sa žalovaný vôbec nezaoberal, aj keď táto skutočnosť je jedným zo zákonných predpokladov na skončenie služobného pomeru prepustením. V závere žalobca podotkol, že neexistoval zákonný dôvod na to, aby riaditeľ colného úradu (správny orgán prvého stupňa) nahliadol do vyšetrovacieho spisu, dôkazy z vyšetrovacieho spisu preto získal nezákonne.

29. K správnej žalobe sa písomným podaním zo dňa 03.06.2020 vyjadril žalovaný. Uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že sa neriadil právnym názorom súdu v zrušujúcom rozhodnutí (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7S/2/2018 zo dňa 17.07.2019), nakoľko v napadnutom rozhodnutí žalovaný riadne reagoval na všetky námietky, ktoré žalobca uviedol, nie len v odvolaní, ale aj v doplnení odôvodnenia odvolania.

30. K námietke žalobcu, že správny orgán prvého stupňa rozhodol o jeho prepustení zo služobného úradu až po uplynutí prekluzívnej lehoty žalovaný uviedol, že s poukazom na § 183 ods. 5 zákona č. 200/1998 Z. z. subjektívna lehota začína plynúť dňom, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia. Pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty je podstatné, kedy nadriadený dôvod prepustenia zistil. Len získanie relevantných overiteľných informácií o dôvodoch prepustenia možno považovať za

kvalifikované zistenie podľa zákona. Za okamih zistenia porušenia služobnej povinnosti a prísahy, vyžadovaný v zákone, nepostačuje okamih zistenia takéhoto porušenia, ale aj dostatočne zistený súhrn poznatkov o skutočnostiach, ktoré sú vytykané a to určeným orgánom. Videozáznam z vykonanej kontroly, nie je informáciou, ktorá umožňuje čo i len predbežné zhodnotenie konania colníka, teda úsudok, že jeho účasťou bol naplnený právny dôvod k prepusteniu zo služobného pomeru. Subjektívna lehota začala teda nadriadenému plynúť až po tom, čo obdržal informáciu dňa 09.05.2017 - uznesenie vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy o vznesení obvinenia žalobcovi, a teda od tohto momentu začala plynúť trojmesačná lehota, ktorá vzhľadom na doručenie rozhodnutia o prepustení odvolateľa dňa 18.07.2017 neuplynula, to aj napriek tomu, že nadriadený disponoval už určitými informáciami o možnom protiprávnom konaní colníka. Dodal, že v danom čase (03.03.2017) nebolo preukázané, že chránení vtáci sa nachádzali v kontrolovanom motorovom vozidle už v čase predmetnej colnej kontroly na hraničnom priechode Vyšné Nemecké. Táto skutočnosť vyplynula až z uznesenie KU FS ČVS: KUFS 33/7055-V-20127 zo dňa 04.05.2017. Až na podklade spoľahlivo zistených skutočností podložených výsledkami uskutočneného trestného konania, mohol správny orgán prvého stupňa ako príslušný nadriadený začať konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, nakoľko až v čase po oboznámení sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, na základe ktorých bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie, žalovaný vzhliadol dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru. Konanie žalobcu, ktoré založilo dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru colníka, bolo predtým správnym orgánom prvého stupňa vyhodnotené ako dôvod na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby žalobcu, a to rozhodnutím riaditeľa Colného úradu Michalovce č. 537124/2017 zo dňa 10.05.2017. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaný skonštatoval, že výsluch osôb, prítomných na rokovaní dňa 03.03.2017 je bezpredmetný. Navyše žalovaný nespochybnil, že k takémuto rokovaniu došlo, avšak na plynutie subjektívnej lehoty ako bolo uvedené, toto rokovanie nemalo vplyv, preto žalovaný predmetný dôkaz nevykonal. Opätovný výsluch E., U. K. M. žalovaný nerealizoval, pretože riaditeľ colného úradu (správny orgán prvého stupňa) svoje rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru neodôvodňoval subjektívnymi skutočnosťami ako sú zápach, či štebot vtáctva (ktoré majú, či nemajú vyplývať z predmetných výpovedí) alebo potencionálnymi možnosťami, ale objektívnymi a v konaní rozsiahlym dokazovaním preukázanými skutočnosťami, ktoré vyústili do jediného možného záveru o protiprávnom konaní žalobcu.

31. K námietke žalobcu, že ani zo skutkového hľadiska neboli splnené podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona č. 200/1998 Z. z. žalovaný uviedol, že tieto podmienky boli splnené kumulatívne, a to: 1. porušenie služobnej prísahy alebo služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom a 2. preukázanie, že ponechanie colníka v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. K prvej podmienke uviedol, že žalobca zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu, ako aj služobnú povinnosť uvedenú v § 44 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona č. 200/1998 Z. z., nakoľko bol nedisciplinovaný a neriadil sa zákonom č. 200/1998 Z. z., ako aj uvedenými právnymi predpismi (§ 9 ods. 3 písm. a/ a q/ zákona č. 652/2004 Z. z. v spojení s čl. 5 bodom 3 a 27 Nariadenia EPaR a ods. 20 písm. b/ bodu 2 a písm. e/ Interného riadiaceho aktu č. 7/2017), neplnil svedomite úlohy uvedené v týchto právnych predpisoch, a teda nevykonával štátnu službu riadne. K druhej podmienke žalovaný uviedol, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu. Nie je žiaduce, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom, a ktorého konanie je z hľadiska výkonu štátnej služby absolútne neprijateľné, pretože výkon štátnej služby na úseku výkonu colnej kontroly vykonávanej na hraničnom priechode Vyšné Nemecké je zameraný predovšetkým na skutočnosť, aby tovar dovážaný z územia tretieho štátu prestúpil štátnu hranicu v súlade s právnymi predpismi, a teda aj na odhaľovanie nezákonného dovozu tovaru podliehajúceho colnému dohľadu, resp. na prepúšťanie tovaru do colného režimu voľný obeh s úplným oslobodením od dovozných platieb len v zákonných limitoch. Žalovaný pokračoval, že zákon č. 200/1998 Z. z. nedefinoval, čo pokladá za porušenie prísahy alebo porušenie služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, preto bolo prenechané správne orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností, v každom konkrétnom prípade závisí od úvahy správneho orgánu, ktorý tak môže pri skúmaní intenzity preukázaného porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti prihliadnuť na funkciu colníka, ktorú zastával, na čas a situáciu, za ktorej došlo k porušeniu služobnej povinnosti, na preukázanú mieru zavinenia, na spôsob a intenzitu porušenia konkrétnych povinností, na dôsledky, pričom je nutné zdôrazniť, že orgány na tieto skutočnosti v prípade

žalobcu prihliadli. Všetky predpisy, ktorých porušenie sa kladie žalobcovi za vinu, je potrebné posudzovať vo vzájomnej súvislosti, nakoľko sú limitujúce pre colníka pri plnení služobných povinností, aby došlo k naplneniu poslania colného úradu ako orgánu štátnej správy, to znamená k riadnemu výberu cla a spotrebných daní v súlade s podmienkami určenými v hmotnoprávných predpisoch. Bez výkonu služobných povinností colníkmi by nemohlo dôjsť k splneniu úloh colného úradu ako orgánu štátnej správy, nakoľko nevyhnutným predpokladom toho, aby orgán štátnej správy mohol plniť svoje úlohy je skutočnosť, že ich vykonáva prostredníctvom colníkov organizačne zaradených na colných úradoch. K zvlášť hrubému porušeniu služobnej povinnosti žalovaný uviedol, že to spočívalo v tom, že žalobca na hraničnom priechode Vyšné Nemecké nevykonával riadne štátnu službu a počas nej si neplnil svedomito úlohy na úseku svojho služobného zaradenia, uložené mu rozkazmi nadriadených (nevykonával potrebné úkony vo veciach colného dohľadu a colnej kontroly), nevykonával riadne dôkladnú fyzickú kontrolu motorového vozidla a napriek tomu potvrdil negatívny výsledok colnej kontroly. Uvedeným konaním, ktoré spočívalo v opomenutí základných povinností colníka zo strany žalobcu, žalobca prestal spĺňať podmienku „spoľahlivosti“, ktorej predpoklad je pre status colníka podľa § 14 ods. 1 písm. b/ zákona č. 200/1998 Z. z. nevyhnutným pre riadny výkon štátnej služby. Žalobca bol povinný okrem iného aj zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k finančnej správe, pričom túto povinnosť má colník aj mimo výkon štátnej služby. Vyššie uvedené konanie žalobcu je potrebné posudzovať cez jeho príslušnosť k ozbrojenému zboru. Colníci ako jedna zo zložiek patriaca v Slovenskej republike k ozbrojenému zboru plnia úlohy štátu na úseku dodržiavania právnych predpisov zameraných k ochrane jej hospodárskych záujmov a v prípade ich porušenia sami toto protiprávne konanie potisujú.

32. Žalovaný tiež uviedol, že k porušeniu povinnosti podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona č. 200/1998 Z. z. sa nevyžaduje úmysel, stačí nedbalosť. Úmysel nebol v predmetnom konaní produkovaný, aj keď v konaní sa vyskytli indicie (pozn.: gesto O. T. rukou, resp. jeho vyjadrenie, že mu bolo uvedené že má ísť cez predmetnú hranicu a „všetko dopadne dobre“). Nedbanlivostné konanie žalobcu bolo posudzované v rámci okolností, že žalobca vykonával kontrolu vozidla a potvrdil výkon dôkladnej colnej kontroly, ktorú reálne vykonával len on a jeho kolega R.. G. T.. Drevené kletky s chránenými živočíchmi boli ukryté výlučne v priestoroch motorového vozidla, ktoré neboli špeciálne upravené, a teda boli viditeľné pod zadným radom sedadiel. Z tohto dôvodu je irelevantná námietka žalobcu, že riaditeľ (správny orgán prvého stupňa) nešpecifikoval, kto bol zodpovedný za porušenie povinností, či žalobca alebo colník T. (psovod), prečo má zodpovedať žalobca. Z výroku je jednoznačné, že za porušenie povinností zodpovedá príslušný colník, každý colník musí vykonávať štátnu službu osobne, a riadne. V prípade pripustenia, že v rámci dvojice len jeden colník je zodpovedný, pričom tento má byť dopredu určený, došli by sme k absurdnému záveru o neopodstatnenosti kontroly vo dvojici.

33. Žalovaný k námietke žalobcu, že z príkazu č. XXX-XXXXXXX-X nevyplýva povinnosť vykonať kontrolu CITES žalovaný uviedol, že zo služobného príkazu č. XXX-XXXXXXX-X zo dňa 01.03.2017 mimo iného vyplýva, že tento je určený žalobcovi a D.. R.. G. T., a že hlavné zameranie mobilného dohľadu spočíva v kontrole s využitím služobného psa. Z úradného záznamu z výkonu služby žalobcu zo dňa 02.03.2017 vyplýva, že bola vykonaná dôkladná colná kontrola predmetného vozidla bez zistenia porušenia predpisov s rizikovým profilom na tovar podliehajúci CITES. Vzhľadom na tieto skutočnosti je táto námietka irelevantná, keďže sám žalobca potvrdil, že vykonával dôkladnú colnú kontrolu bez zistenia porušenia predpisov s rizikovým profilom na tovar podliehajúci CITES.

34. Žalovaný sa nestotožnil ani so žalobcovým záverom o tom, že colník, pokiaľ aj nevykoná žiadnu kontrolu nemôže byť sankcionovaný, nakoľko neexistuje presný postup jej vykonania a nemôže zodpovedať za porušenie povinností druhého subjektu. Dodal, že žalobcovi sa nekladie za vinu porušenie povinností deklarantom, ale nedostatočne vykoná kontrola. Zákon č. 200/1998 Z. z. neobsahuje žiadne liberačné dôvody, pre ktoré by sa mohol žalobca svojej zodpovednosti zbaviť. Zdôraznil tiež, že hlavné zameranie mobilného dohľadu vykonávaného žalobcom a vyplývajúce zo služobného príkazu, spočívalo v colnej kontrole s využitím služobného psa, ktorý v tomto jedinom prípade však použitý nebol, a to na základe oznámenia žalobcu, že „služobného psa púšťať nie je potrebné“. Je viac než nelogické konanie žalobcu, aj vzhľadom na to, že sám žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že jeho kontrola bola zameraná na stropný priestor a dôslednou kontrolou neboli zistené žiadne cigarety (pozn.: pes bol vycvičený na vyhľadávanie tabaku), a tým sa podľa neho kontrola skončila, prečo v tomto jedinom prípade, vydal pokyn, že pri danej kontrole nebude využitý aj služobný pes. Z uvedeného možno dôvodne usudzovať, že služobný pes nebol v tomto prípade využitý zámerne.

35. K námietke žalobcu, že vedúci zmeny nenariadil ďalšiu kontrolu predmetného vozidla, žalovaný poukázal na vyjadrenie L.. I. zo dňa 05.05.2017, z ktorého vyplýva, že potom, čo systém vygeneroval ERP, mu žalobca s colníkom T. oznámili, že kontrola vozidla bola vykonaná a toto potvrdili na tlačíve ERP. Vedúci zmeny preto nemal pochybnosti o tomto tvrdení žalobcu a dal pokyn, že vozidlo môže odísť. Žalovaný dodal, že táto skutočnosť je irelevantná, keďže samotný žalobca v úradnom zázname vedúceho hliadky uviedol že vykonal dôkladnú colnú kontrolu. Podotkol tiež, že nakoľko nebol vôbec pri kontrole použitý pes, nie je možné tvrdiť, že kontrola bola vykonaná dôkladne.

36. V závere žalovaný poukázal na stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. augusta 2012 sp. zn. 8Sžo/37/2011, „v konaní o prepustenie zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, alebo zistenie porušenia služobnej prísahy a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania, preto ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.“

37. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol súdu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

38. Na vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe reagoval žalobca podaním repliky, v ktorej uviedol, že správna žaloba bola podaná v zákonnej lehote. Žalobca pokračoval, že aj napriek námietkam žalovaného zotrváva na tom, že sa žalovaný náležite nezaoberal všetkými námietkami, ktoré boli vznesené v odvolacom konaní a ako odvolací orgán tým, že nevypočul, ani neumožnil vypočutie svedkov, ktorí boli pri prehratí kamerového záznamu dňa 03.03.2017, porušil právo žalobcu na spravodlivý proces, pretože neoveril zásadné tvrdenie žalobcu, že riaditeľ (správny orgán prvého stupňa) mal v tento deň vedomosť o vykonanej kontrole, konk. hneď potom, čo sa riaditeľ (správny orgán prvého stupňa) dozvedel o tom, že colníci pri hraničnom príchode Milhosť zistili prepravu vtákov. Prezretie video nahrávky je dôkazom o nedostatočnej vykonanej kontrole a na tom riaditeľ colného úradu postavil prepustenie žalobcu. Žalobca preto zdôraznil, že dňa 03.03.2017 už riaditeľ colného úradu (správny orgán prvého stupňa) mal vedomosť o tom, že v motorovom vozidle, ktoré prestupovalo dňa 02.03.2017, boli nájdené vtáky (na základe toho bol prehrávaný kamerový záznam). Žalobca pokračoval, že bolo povinnosťou riaditeľa (správneho orgánu prvého stupňa) začať konanie (aj disciplinárne) vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru a v rámci konania vykonávať procesné úkony (obstaranie dôkazov atď..), a nie čakať na postup v trestnom konaní. Za právne irelevantnú skutočnosť preto žalobca ako uviedol považuje informáciu z uznesenia o vznesení obvinenia (riaditeľ sa dozvedel to, čo už vedel dňa 03.03.2017, že existuje podozrenie). Vznesenie obvinenia v trestnom konaní nemá teda žiadny právny význam. Vznesené obvinenie nezakladá dôvod na prepustenie, vznesené obvinenie môže založiť dôvod na dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby. Navyše trestné konanie ešte nie je skončené, nebol ešte vypočutý svedok T., ktorý v priebehu trestných konaní opakovane menil svedecké výpovede. Táto svedecká výpoveď by mala preukazovať, že predmetné vtáky neboli nadobudnuté na území SR, ale boli nadobudnuté na Ukrajine a prepravené cez štátnu hranicu. Nie je preto možné považovať za preukázané, že v predmetnom vozidle boli cez štátnu hranicu prepravené tieto chránené vtáky. Svedecké výpovede ani jedného z colníkov nie sú dôkazom, ani len nepriamym o tom, že predmetné vtáky sa v čase kontroly nachádzali v motorovom vozidle. Žalobca v čase výkonu kontroly nemohol odhaliť to, čo sa nenachádzalo v motorovom vozidle. Tiež dodal, že ani neodhalenie ukrytého tovaru nie je možné považovať za porušenie služobnej prísahy, či služobných povinností. Len v prípade, ak by colník rozhodol o prepustení vtákov v rozpore s právnymi predpismi, potom čo boli na hraničnom priechode predložené (prihlásené), takéto konanie by bolo možné kvalifikovať ako porušenie služobnej prísahy, alebo služobnej povinnosti.

39. Žalobca ďalej uviedol, že ak žalovaný poukazuje na to, že činnosť colníka nie je možné striktné oddeliť od vymedzenia vecnej príslušnosti colného úradu, tak by mal uviesť, z ktorého z citovaných ustanovení vo výroku rozhodnutia vyplýva povinnosť colného úradu odhaliť ukrytý tovar, ktoré z citovaných ustanovení ukladá povinnosť colníkovi. Žalobca sa tiež nestotožnil s tým, že ak by bol použitý služobný pes, tak by bolo nájdené vtáctvo, pričom nie je preukázané, že vtáctvo sa nachádzalo v motorovom vozidle. Z rozhodnutia, ani z tohto vyjadrenia sa však nedá zistiť, z akého právneho predpisu vyplýva, že žalobca mal použiť služobného psa a že jeho nepoužitím porušil právnu povinnosť.

40. K vyjadreniu žalovaného, čo bolo uvedené v zázname o rizikovom profile, je právne irelevantné, pretože záznam nevyhotovil ani žalobca, záznam bol vyhotovený colníkom Ž. a bol daný na podpis na pokyn zástupcu vedúceho zmeny I., ktorý vedel o tom, že kontrola dopravného prostriedku žalobcom bola vykonaná a ukončená ešte pred tým, ako Ž. zistil, že na predmetné motorové vozidlo bol zistený rizikový profil. I. mal rozhodnúť o tom, či sa kontrola bude vykonáva znovu alebo nie. Žalovaný by mal vysvetliť prečo rizikový profil, ktorého zmyslom je, aby colníci pred vykonaním colnej kontroly a zvolením vhodných prostriedkov a spôsobu kontroly mali k dispozícii tieto údaje, je v rozpore s právnymi predpismi, oznamovaný po vykonaní colnej kontroly. Pokračoval, že postup zvolený nadriadenými sa nedá ináč vysvetliť, iba tak, že z rizikového profilu si urobili nástroj na šikanovanie podriadených a na únik tovaru spod colného dohľadu (vo všeobecnosti) vytvárajú podmienky a nie je vylúčené, že to môže byť zámer. Žalobca opakovane zhrnul, že nie je žalobcovou povinnosťou nájsť ukrytý tovar, ale je povinnosťou osoby prestupujúcej štátnu hranicu predložiť tovar a podať colné vyhlásenie. Aj odhalenie tovaru je vecou náhody. Po skončení kontroly bolo povinnosťou I. ako ZVZ nariadiť vykonanie kontroly.

41. Na repliku reagoval žalovaný podaním dupliky dňa 03.08.2020. V duplike sa žalovaný pridržal svojho presvedčenia o tom, že subjektívna prekluzívna lehota na prepustenie colníka zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 5 a § 42 ods. 1 zákona č. 200/1998 Z. z. nezačala plynúť dňa 03.03.2017, pretože na plynutie prekluzívnej subjektívnej lehoty pre prepustenie zo služobného pomeru musí ísť o spoľahlivo zistené skutočnosti, kým na pozbavenie stačí dôvodné podozrenie. Z predmetnej videonahrávky možno zistiť len podozrenie, nie však spoľahlivo zistené skutočnosti na prepustenie zo služobného pomeru.

42. K použitiu dôkazov z trestného konania žalovaný uviedol, že zákonným procesným právom žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu je použiť na základe uvedených zákonných ustanovení v administratívnom konaní akýkoľvek dôkaz získaný legálnym spôsobom v inom konaní, t.j. aj v konaní trestnom.

43. Ďalej žalovaný uviedol, že sa nestotožňuje s tým, že má čakať na právoplatné výsledky trestného konania. Pre posúdenie konania žalobcu postačuje preukázanie skutku, ktorý bol dôvodom na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a žalovaný musí skutkové zistenia zadovážiť spôsobom, ktorý predpokladá zákon (viď právny názor NS SR napr. sp. zn. 1Sžo/45/2004, 1Sžo/152/2007). Žalovaný poukázal na stanovisko NS SR uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 7/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 28. augusta 2012 sp. zn. 8Sžo/37/2011, „v konaní o prepustení zo služobného pomeru nejde o posudzovanie spáchania trestného činu, alebo zistenie porušenia služobnej prísahy a toto konanie nezávisí ani od výsledku trestného konania, preto ak sú pre účely takéhoto konania využité dôkazy z trestného konania, tieto podliehajú hodnoteniu v zmysle § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z.“

44. V závere k námietke žalobcu, že vedúci zmeny nenariadil ďalšiu kontrolu predmetného vozidla, žalovaný poukázal na vyjadrenie L.. I. zo dňa 27.06.2017, z ktorého vyplýva, že potom, čo systém vygeneroval ERP, mu žalobca s colníkom T. oznámili, že kontrola vozidla bola vykonaná a toto potvrdili na tlačive ERP. Vedúci zmeny preto nemal pochybnosti o tomto tvrdení žalobcu a dal pokyn, že vozidlo môže odísť. Žalovaný ešte dodal, že táto skutočnosť je irelevantná, keďže samotný žalobca v úradnom zázname vedúceho hliadky uviedol, že vykonal dôkladnú colnú kontrolu. Tým, že nebol vôbec použitý pes, nie je možné tvrdiť, že kontrola bola vykonaná dôkladne.

45. K ostatným námietkam, ako žalovaný podotkol, sa vyjadril vo svojom vyjadrení k správnej žalobe.

46. Duplika bola žalobcovi doučená na vedomie dňa 05.11.2021. Žalobca sa k duplike vyjadril písomným podaním zo dňa 15.11.2021, kde zopakoval svoje námietky týkajúce sa plynutia prekluzívnej lehoty na prepustenie žalobcu zo služobného úradu ako i skutkové zistenia v prejednávanej veci.

47. Žalobcove vyjadrenie k duplike bolo žalovanému doručené na vedomie dňa 16.11.2021

48. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 16.06.2022. Vzhľadom na žiadosť žalobcu o prerušenie konania resp. prijatia iného opatrenia podľa § 100 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 115 SSP zo dňa 02.06.2022, v ktorej konštatoval vedenie trestného stíhania proti žalobcovi (trestné konanie vedené Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 21T/31/2019) na tom istom skutkovom základe ako konanie v tejto predmetnej veci, súd pojednávanie zrušil.

K návrhu žalobcu na prerušenie konania sa vyjadril žalovaný dňa 15.07.2022, ktorý konštatoval, že s prerušením konania nesúhlasí, pretože v trestnom konaní sa rozhoduje o vine a nevine žalobcu, a posúdenie tejto skutočnosti nemá vplyv na skončenie služobného pomeru žalobcu. Konanie vo veci služobného pomeru je nezávislé na trestnom konaní.

49. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.10.2022.

50. Žalobca opätovne požiadal o prerušenie konanie resp. prijatie iného vhodného opatrenie podľa § 100 ods. 2 písm. a/ SSP písomným podaním doručeným súdu dňa 06.10.2022. V žiadosti žalobca uviedol, v trestnej veci vedenej Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 21T/31/2019 bol vyhlásený rozsudok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.09.2022, ktorým bol žalobca (aj ďalší obžalovaný) oslobodený spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Žalobca konštatoval, že napadnuté rozhodnutia správnych orgánov preskúmané v tomto správnom súdnom konaní sú postavené na rovnakom skutkovom základe, ako skutok popísaný v trestnom konaní. Týmto návrhom (ako i predchádzajúcim) na prerušenie konania chce žalobca predísť tomu, aby ak sa v trestnom konaní preukáže, že v motorovom vozidle kontrolovanom žalobcom neboli prepravované vtáky, nebol poškodený na svojich právach tým, že jeho služobný pomer skončí aj keď skutkové a právne dôvody jeho skončenia neexistovali. Žalobca zdôraznil, že protiprávnosť jeho konania je založená na tom, že kontrolu ukončil s negatívnym výsledkom a nedostatočne sa presvedčil či sa tovar v motorovom vozidle nenachádzal.

51. Pojednávanie konaného dňa 13.10.2022 sa zúčastnili žalobca, jeho právny zástupca ako i poverená zástupkyňa žalovaného. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej správnej žalobe a poverená zástupkyňa žalovaného zotrvala na svojich písomných podaniach doručených súdu. Súd v úvode pojednávania reagoval na návrhy žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 21T/31/2019, takto „...v súlade s ustálenou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konanie vo veciach ukončenia služobného pomeru colníkov z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je nezávislé na trestnom konaní, ak sa takéto vedie voči colníkovi paralelne, nakoľko v trestnom konaní sa rozhoduje o vine a nevine žalobcu a toto samotné posúdenie nemá vplyv na skončenie služobného pomeru, v ktorom sa skúma charakter a závažnosť porušenia služobnej prísahy (NS SR sp. zn. 2Sžo/78/2015 zo dňa 18.11.2015).“ Súd k návrhu žalobcu na vypočutie svedkov uviedol „...že správny súd nie je súdom skutkovým, ale jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi, resp. s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či obsahuje zákonné náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Preto návrh žalobcu na výsluch svedkov súd zamietol.“ Následne žalobca so svojim právnym zástupcom zotrvali na žalobných dôvodoch, detailnejšie ozrejmili niektoré skutočnosti a žiadali o zrušenie napadnutých rozhodnutí správnych orgánov a vrátenie veci správneho orgánu prvého stupňa na nové konanie, a tiež o priznanie náhrady trov konania. Poverená zástupkyňa žalovaného trvala na tom, že rozhodnutia prvostupňové aj druhostupňové (napadnuté) boli právne a vecne správne, a dodala, že dôvodom na prepustenie colníka zo služobného pomeru je aj to, ak colník nie je dostatočne spoľahlivý a nevykonáva svoju službu riadne.

Po tajnej porade senátu súd dospel k záveru, že rozsudok vo veci bude vyhlásený (v súlade s § 116 SSP) dňa 27.10.2022 o 10:30h, čo účastníci konania vzali na vedomie.

Vzhľadom na nahlásenú mimoriadnu udalosť na Krajskom súde v Košiciach doobedu dňa 27.10.2022, bolo vyhlásenie rozsudku preložené na 12:00 hod. Táto skutočnosť bola oznámená účastníkom konania telefonicky, a títo so zmenou času vyhlásenia rozsudku súhlasili. Na verejnom vyhlásení rozsudku bol prítomný žalobca osobne, právny zástupca žalobcu a poverená zástupkyňa žalovaného svoju neprítomnosť na verejnom vyhlásení rozsudku ospravedlnili.

názor správneho súdu

52. Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný správny súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného ako i rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a po oboznámení sa s obsahom súdneho i administratívneho spisu, vo veci rozhodol po pojednávaní, rozsudkom verejne vyhláseným dňa 27.10.2022, keď dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju zamietol a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, zároveň návrhy žalobcu na prerušenie konania zamietol.

53. Správny súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konania im predchádzajúcich, a po oboznámení sa s jednotlivými žalobnými dôvodmi, dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Súd sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím žalovaného, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o prepustení žalobcu zo služobného pomeru colníka, a to stotožňujúc sa so skutkovými závermi ako aj právnym hodnotením danej veci správnymi orgánmi.

54. Napadnutým rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa, ktorým riaditeľ Colného úradu Michalovce podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov prepustil žalobcu, služobne zaradeného v stálej štátnej službe vo funkcii odborný colný referent na Stanici colného úradu Michalovce - centrála, zo služobného pomeru z dôvodu, že žalobca dňa 02.03.2017 konal v rozpore s § 9 ods. 3 písm. a/ a q/ zákona č. 652/2004 Z. z. v spojení s čl. 5 bodom 3 a 27 Nariadenia EPaR a ods. 20 písm. b/ bodu 2 Interného riadiaceho aktu č. 7/2017, a teda ako colník Stanice colného úradu Michalovce - centrála vyslaný na základe služobného príkazu č. XXX-XXXXXXX-X zo dňa 01.03.2017 spolu s D.. R.. G. T. mimo iného aj na hraničný priechod Vyšné Nemecké počas výkonu služby dňa 02.03.2017 na hraničnom priechode medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou vo Vyšnom Nemeckom pri výkone colnej kontroly motorového vozidla zn. Mercedes Benz, EČV: N., ktoré vstupovalo na územie Slovenskej republiky z Ukrajiny v čase o 00:33 hod. a ktorú ukončil s negatívnym výsledkom sa nedostatočne zameril na priestor pod tretím radom sedadiel predmetného vozidla a túto nevykonával v takom rozsahu, aby dostatočne vzhľadom na množstvo a na umiestnenie nezákonne dovážaného tovaru overil a presvedčil sa o tom, že v predmetnom vozidle sa nezákonne nedováža tovar, ktorý podlieha colnému dohľadu, a ktorý nebol prihlásený k colnej kontrole, nakoľko predmetné vozidlo bolo následne v uvedený deň v čase o 4:00 hod. colníkmi SCÚ Košice - centrála zastavené a kontrolované pred hraničným priechodom Milhost' v okrese Košice-okolie, kde jeho kontrolou bolo zistené, že pod zadným radom sedadiel uvedeného vozidla sa nachádza úkryt o dĺžke 177 cm, šírke 83 cm a výške 28 cm, v ktorom sa nachádzali štyri drevené kliečky s chránenými živočíchmi a to chochláčom severským v počte 57 ks, strnákou obyčajnou v počte 26 ks a hýľom obyčajným v počte 20 ks, pričom tieto boli na územie Slovenskej republiky vo vyššie uvedenom vozidle nezákonne dovezené z územia Ukrajiny, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu, ako aj služobnú povinnosť uvedenú v § 44 ods. 3 písm. a/ a b/ zákona o štátnej službe colníkov, nakoľko bol nedisciplinovaný a neriadil sa zákonom o štátnej službe colníkov, ako aj vyššie uvedenými právnymi predpismi, neplnil svedomite úlohy uvedené vo vyššie uvedených právnych predpisoch, nevykonával štátnu službu riadne a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, ktoré je potrebné posudzovať vzhľadom na charakter a závažnosť konania colníka, v meradle širšieho rozsahu zodpovednosti colníkov a ich spoločenského postavenia a úloh, ktoré v spoločnosti plnia prísnejšie. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi, v riadnom výkone štátnej služby a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom a ktorého konanie je z hľadiska výkonu štátnej služby absolútne neprijateľné, nakoľko výkon štátnej služby na úseku výkonu colného dohľadu je zameraný predovšetkým na skutočnosť, aby tovar dovážaný z územia tretieho štátu prestúpil štátnu hranicu v súlade s právnymi predpismi, a teda aj na odhaľovanie nezákonného dovozu tovaru podliehajúceho colnému dohľadu.

55. Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

56. Podstatou konania v správnom súdnictve je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

57. Podľa § 183 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe colníkov, minister alebo príslušný nadriadený prepustí colníka zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

58. Podľa § 185 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov, o prepustení colníka z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d/ až g/, možno rozhodnúť len do troch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení colníkovi aj doručiť.

59. Podľa § 17 ods. 1 zákona o služobnom pomere colníkov, občan pri vzniku služobného pomeru colníka skladá služobnú prísahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to i s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“

60. Podľa § 43 zákona o služobnom pomere colníkov, služobná disciplína colníkov spočíva v dôslednom plnení služobných povinností, ktoré sú ustanovené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

61. Podľa § 44 ods. 3 zákona o služobnom pomere colníkov, colník je povinný
a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú uložené Ústavou SR, ústavnými zákonmi, zákonmi a všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
c/ v štátnej službe i mimo štátnej služby sa zdržať konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k finančnej správe,
d/ dodržiavať služobnú disciplínu.

62. Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 652/2004 Z. z., colný úrad plní tieto úlohy: a/ rozhoduje a vykonáva úkony vo veciach colného dohľadu, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak a q/ zisťuje, či tovar a dopravné prostriedky prestúpili colnú hranicu v súlade s colnými predpismi alebo daňovými predpismi a v prípade ich porušenia prijíma opatrenia.

63. Podľa § 227 ods. 1 až 4 zákona o štátnej službe colníkov, za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb, vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

64. Podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku, obvinený, obhajca, poškodený, oznamovateľ, ak nie je zároveň poškodeným a zúčastnená osoba, splnomocnenec, ustanovený opatrovník a v konaní pred súdom prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora majú právo nazeráť do spisov s výnimkou zápisnice o hlasovaní a časti spisu obsahujúcej

údaje o totožnosti chráneného svedka, ohrozeného svedka alebo svedka, ktorého totožnosť je utajená, a krycie údaje o totožnosti agenta, robíť si z nich výpisky a poznámky a obstarávať si na svoje trovy kópie spisov a ich častí; také trovy neuhrádza prokurátor, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a asistent prokurátora. Také isté právo má zákonný zástupca obvineného, poškodeného a zúčastnenej osoby, ak tieto osoby sú pozbavené spôsobilosti na právne úkony alebo ich spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Iné osoby tak môžu urobiť so súhlasom predsedu senátu a v prípravnom konaní so súhlasom orgánu činného v trestnom konaní, len ak je to potrebné na uplatnenie ich práv.

65. Podľa čl. 5 bod 3 nariadenia EPaR, „colné kontroly“ sú osobitné činnosti, ktoré vykonávajú colné orgány na zabezpečenie dodržiavania colných predpisov a iných právnych predpisov upravujúcich vstup, výstup, tranzit, pohyb, skladovanie a konečné použitie tovaru prepravovaného medzi colným územím Únie a krajinami alebo územiami mimo tohto územia Únie a prítomnosť a pohyb tovaru, ktorý nie je tovarom Únie, a tovaru prepusteného do režimu konečné použitie v rámci colného územia Únie.

66. Podľa čl. 5 bod 27 nariadenia EPaR, „colný dohľad“ je činnosť vykonávaná vo všeobecnosti colnými orgánmi, ktorou sa zabezpečuje dodržiavanie colných predpisov a prípadne i ďalších ustanovení, ktoré sa vzťahujú na tovar podliehajúci takejto činnosti.

67. Podľa ods. 20 písm. b/ bodu 2 Interného riadiaceho aktu č. 7/2017, stanica colného úradu v oblasti colného dohľadu plní najmä tieto úlohy - získava informácie postupmi podľa tohto nariadenia o možných spôsoboch porušovania predpisov pri dovoze, vývoze a tranzite tovaru a na ten účel vykonáva cieľové a náhodné kontroly tovaru a dopravných prostriedkov za účelom overenia dodržiavania colných predpisov.

68. Vychádzajúc z uvedeného správny súd k námietke žalobcu týkajúcej sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného uvádza, že argumentácia a zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia reflektuje na argumenty uvádzané žalobcom v jednotlivých odvolacích námietkach, keď žalovaný zrozumiteľne, jasne, určito a jednoznačne, uviedol právne a skutkové závery, na základe ktorých dospel k názoru, že odvolanie žalobcu a jeho odvolacie námietky nie sú dôvodné. Súd tiež podotýka, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04 z 31.08.2004).

69. Tiež žalobnú námietku žalobcu o uplynutí prekluzívnej lehoty na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru považuje súd za nedôvodnú. Podľa názoru súdu rozhodli správne orgány o prepustení žalobcu zo služobného pomeru v súlade s § 183 ods. 5 zákona o štátnej službe colníkov, v zákonnej lehote, nakoľko toto zákonné ustanovenie jednoznačne ustanovuje okamih začatia plynutia trojmesačnej prekluzívnej lehoty - okamih, keď nadriadený colníka zistil dôvod na prepustenia colníka. Za okamih, kedy sa nadriadený dozvedel o takom charaktere a závažnosti porušenia služobnej prísahy, ktoré zakladá dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, možno označiť práve okamih, kedy bolo nadriadenému doručené uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi vyšetrovateľom finančnej správy. Až týmto okamihom, a to z odôvodnenia tohto uznesenia vyplývajú skutočnosti, ktoré sú vyhodnotením činnosti colníka orgánmi činnými v trestnom konaní a dávajú komplexný pohľad na okolnosti colnej kontroly vykonanej dňa 02.03.2017, a to aj v tom smere, ako boli porušené, resp. zanedbané povinnosti zo strany žalobcu a s akými následkami. To, že chránení vtáci sa nachádzali v kontrolovanom motorovom vozidle už v čase predmetnej colnej kontroly na hraničnom prechode Vyšné Nemecké, vyplynulo až z uznesenia vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy o vznesení obvinenia na žalobcu, doručeného správnomu orgánu prvého stupňa dňa 09.05.2017, preto týmto dňom aj podľa názoru súdu nadriadenému žalobcu začala plynúť trojmesačná zákonná lehota, ktorá v čase doručenia rozhodnutia o prepustení žalobcu dňa 18.07.2017 ešte neuplynula.

70. Súd dodáva, že v prejednávanej veci nebol na začatie plynutia prekluzívnej lehoty na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podstatný úkon trestného konania, konkrétne vznesenie obvinenia voči žalobcovi, ale podstatné boli skutočnosti obsiahnuté v dôvodoch uznesenia o vznesení obvinenia, z ktorých nadriadený zistil dôvod na prepustenia colníka.

71. Z výpovedí vodiča predmetného motorového vozidla O. T. je zrejme, že aj keď tento vodič v prvotnej výpovedi tvrdil, že vtáci boli naložení do vozidla až na území Slovenskej republiky, neskôr svoju výpoveď zmenil a opakovane potvrdil, že predmetné kliecky s vtákmi boli naložené do motorového vozidla už

na území Ukrajiny (okolo 22:00 hod až 23:00 hod) na čerpacej stanici OKKO v Užhorode. Z jeho výpovedi je možné skonštatovať, že vtáci boli umiestnení v kontrolovanom motorovom vozidle už počas kontroly na hraničnom priechode a podľa názoru správneho súdu nie je žiaden dôvod túto jeho výpoveď, opakovane potvrdenú pred vyšetrovateľmi považovať za pochybnú. Vodič predmetného motorového vozidla vo výpovedi zo dňa 07.06.2017 uviedol prečo zmenil pôvodnú výpoveď a to na podnet advokátky, že sa má priznať a povedať celú pravdu. Priznal, že pri prvotnej výpovedi pravdu neuviedol. Uvedené taktiež potvrdzuje výpoveď O. T., ktorý bol vypočutý Kriminálnym úradom finančnej polície, úsek colnej a daňovej kriminality, Pobočka Východ Košice dňa 13.04.2017 ako obvinený (vec vedená pod ČVS: KÚFS - 16/7055-V-2017), keď potvrdil, že vtákov naložil už na Ukrajine a mal ich doručiť do Talianska.

72. K namietanej nezákonnosti dôkazov, získaných z vyšetrovacieho spisu v rámci trestného konania, ktoré boli podkladom na rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, súd uvádza, že vychádzajúc z administratívneho spisu, tieto dôkazy boli získané nahliadnutím a zabezpečením si fotokópií z vyšetrovacieho spisu po tom, čo bolo proti žalobcovi v súlade so zákonom vznesené obvinenie (podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku). Vychádzajúc z ustanovenia § 227 ods. 1 zákona o štátnej službe colníkov ako i zo skutočností, že zákon o štátnej službe colníkov ani trestný poriadok neobsahuje ustanovenie zakazujúce použiť dôkazy získané v trestnom konaní v iných konaniach, napr. v správnom konaní o skončení služobného pomeru colníka, súd považuje žalobcom uvádzanú námietku za neopodstatnenú.

73. Žalobca v žalobe navrhol výsluch svedkov. Vzhľadom na to, že k uvedenej požiadavke sa súd vyjadril už na konanom pojednávaní, súd len zopakuje, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi, resp. s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či obsahuje zákonné náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Súd preto považoval návrh žalobcu na výsluch ďalších svedkov za neopodstatnený.

74. K skutkovým okolnostiam týkajúcim sa kontroly predmetného vozidla na hraničnom prechode Vyšné Nemecké súd vychádzajúc z administratívneho spisu poukazuje na tieto fakty:

- z Úradného záznamu z výkonu služby zo dňa 1/2/.03.2017 spísaného žalobcom dňa 02.03.2017, ako vedúcim hliadky, je zrejme, že hliadka SCÚ Michalovce - centrála v zložení D.. C. M. - vedúci hliadky (žalobca), D.. R.. G. T. - člen hliadky pri plnení úloh vyplývajúcich zo služobného príkazu č. SP 120/3 vykonala medzi inými aj kontrolu predmetného motorového vozidla (Mercedes Sprinter s poľskou ŠPZ: N.) s výsledkom kontroly negatívny, s textom „Bola vykonaná dôkladná colná kontrola, kontrola batožín, interiér vozidla bez zistenia porušenia predpisov. Rizikový profil na tovare podliehajúcem CITES v MDP!“ Podpísané žalobcom.

- zo Zápisnice o výsluchu svedka - žalobcu, zo dňa 21.04.2017 o 12:30 hod. na Kriminálnom úrade finančnej správy, Úsek colnej a daňovej kriminality, Pobočka Východ Košice, je zrejme, že žalobca ako vedúci hliadky rozhodol o to, že predmetné vozidlo bude kontrolovať on spolu s kolegom T. (psovod pre služobného psa e.č. 165/2012 - Cita).

- vychádzajúc z aplikácie Colného úradu Michalovce, Stanica CÚ Michalovce - centrála, Kontrola služobným psom č. 120 zo dňa 01.03.2017, Nočná zmena, Psovod: D.. R. G. T., Pes: Cita vyplýva, že kontrola predmetného motorového vozidla bola vykonaná na PCÚ Vyšné Nemecké v čase od 01:15h do 1:25h, s negatívnym výsledkom.

- ku kontrole sa písomne vyjadril dňa 05.05.2017 aj vedúci zmeny PCÚ Vyšné Nemecké (L.. C. I.), ktorý uviedol, že v čase okolo 1:00 hod. sa dostavil na stanovisko „stála služba“, kde mu bolo oznámené, že na predmetnom dodávkovom vozidle počítač vygeneroval „ERP“, kde bolo napísané, že bolo potrebné vykonať dôkladnú colnú kontrolu so zameraním na tovar podliehajúci dohovoru CITES. Uvedenú skutočnosť mu oznámili D.. C. Ž., D.. G. T. a D.. C. M.. Následne mu bolo oznámené, že kontrola vozidla už bola vykonaná, že všetko je v poriadku a že výsledok kontroly je negatívny. Kontrolu predmetného vozidla vykonali príslušníci SCÚ Michalovce D.. G. T. a D.. C. M. (žalobca), ktorí následne túto skutočnosť potvrdili aj na tlačive „ERP“. V texte „ERP“ neboli uvedené žiadne ďalšie podmienky a inštrukcie, a pretože nemal dôvod nedôverovať colníkom, ktorí kontrolu vozidla vykonali, vydal pokyn, že dané vozidlo môže byť prepustené.

- z obsahu výpovede vodiča predmetného vozidla O. T. zo dňa 03.05.2017, vykonanej na Kriminálnom úrade Finančnej správy, Úseku colnej a daňovej kriminality, pobočka Východ Košice (ako aj výpoveď

na tom istom úrade dňa 07.06.2017), je zrejmé, že kliečky s vtákmi naložil do motorového vozidla už na Ukrajine, na čerpacej stanici OKKO, s tým, že pri prechode hranice na Slovensko colníci nič nenašli, napriek tomu, že kliečky s vtákmi sa nachádzali pod sedadlom predmetného motorového vozidla.

Je tiež zrejmé, že po pristavení predmetného motorového vozidla na kontrolu v boxe, po vystúpení cestujúcich a po vyložení všetkej batožiny, colníci nič nenašli.

Podľa názoru súdu bolo uvedenými skutočnosťami preukázané, že colná kontrola bola žalobcom a jeho spolupracovníkom vykonaná nedostatočne, pretože ak deklarovali vykonanie dôkladnej colnej kontroly, pri dôslednom splnení povinností kompletnou fyzickou prehliadkou predmetného motorového vozidla je vylúčené, aby pri nej neboli objavené štyri drevené kliečky s chránenými vtákmi, ktoré sa nachádzali pod tretím radom zadných sedadiel predmetného motorového vozidla. Žalobca bol povinný pri dôkladnej kontrole skontrolovať aj tento priestor, nakoľko sa nejednalo o „dodatočne vytvorený skrytý priestor“. Tiež je nutné podotknúť, že v predmetnom motorovom vozidle bolo prevážaných 103 ks vtákov, a preto by pri použití služobného psa tento musel s pravdepodobnosťou rovnajúcej sa istote nelegálne dovážané vtáctvo odhaliť, či už vzhľadom na hluk či pach vtákov, kvôli svojim prirodzeným psím vlastnostiam, i napriek tomu, že bol tento pes cvičený na dohľadanie tabakových výrobkov. Žalobca bol ako colník povinný využiť všetky dostupné prostriedky (napr. aj skenovacie zariadenie), aby vykonal kontrolu vozidla dôkladne, o to viac, keď po uskutočnení kontroly bol oboznámený s tým, že je vo vzťahu ku kontrolovanému vozidlu vedený rizikový profil so zameraním na CITES. Nevykonanie opätovnej kontroly po oboznámení s rizikovým profilom vozidla a nepoužitie služobného psa ako ani skenovacieho zariadenia a nedôkladná kontrola vnútorného priestoru vozidla, nepotvrzuje tú skutočnosť prezentovanú žalobcom, že spolu s kolegom T. vykonali ohliadku vozidla dôkladne.

K nenariadeniu ďalšej kontroly predmetného vozidla vedúcim zmeny PCÚ Vyšné Nemecké (L.. C. I.) ešte súd dodáva, že táto nebola podľa názoru súdu potrebná, pretože tak ako vyplýva z Úradného záznamu z výkonu služby zo dňa 12.03.2017 spísaného žalobcom dňa 02.03.2017, ako vedúcim hliadky, vykonali dôkladnú colnú kontrolu predmetného motorového vozidla, v rámci ktorej bolo jeho povinnosťou podľa § 9 ods. 3 písm. q/ zákona č. 652/2004 Z. z., v nadväznosti na ods. 20 písm. b/ bod 2 Interného riadiaceho aktu č. 7/2017 dôsledne plniť svoje povinnosti a to kontrolu, či tovar, ktorý sa nachádzal v kontrolovanom dopravnom prostriedku prestúpil colnú hranicu v súlade s colnými predpismi alebo daňovými predpismi.

75. Tiež záver žalovaného o tom, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, považuje súd za správny. Žalobca zložil služobnú prísahu, čím sa zaradil do osobitnej kategórie osôb chrániacich záujmy štátu na úseku colnej správy a pri výkone služby je povinný dodržiavať tak jednotlivé zákonné povinnosti ako aj príslušné interné riadiace akty, upravujúce jeho činnosť. Colník má povinnosť dodržiavať služobnú disciplínu ako aj dôsledne dbať na plnenie svojich povinností, najmä kontrolovať, aby tovar dovážaný z územia tretieho štátu prestúpil štátnu hranicu podliehajúcu colnému dohľadu v súlade s právnymi predpismi a podieľať sa aj na odhaľovaní nezákonného dovozu tovaru podliehajúceho colnému dohľadu. Bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ktoré spočívajú v zabezpečení dôsledného dodržiavania služobnej disciplíny všetkými colníkmi, v riadnom výkone štátnej služby a v upevňovaní dôvery vo finančnú správu, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý konal vyššie uvedeným spôsobom.

76. Žalobná námietka, ktorú žalobca predniesol na pojednávaní - háranie sa služobného psa súvisiace so stratou záujmu o prácu, nie je pre samotné konanie opodstatnená, keďže uvedená námietka nemá takú intenzitu, ktorou by vyvrátila skutočnosť, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, keď jeho konaním došlo k nedôkladnej kontrole predmetného motorového vozidla. Žalobcova argumentácia poukazujúca na zlyhanie služobného psa - fenky je preto irelevantná. Navyše žalobca na indispozíciu služobného psa poukázal prvýkrát až na konanom pojednávaní.

77. Tiež je vhodné dodať, že správny súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Pozri judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu (napr. Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, García Ruiz c. Španielsko z 21. januára 1999, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015 sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 03. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/03-14, prípadne sp. zn. IV.

ÚS 112/05, alebo sp. zn. I. ÚS 117/05, Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Asan/3/2019 zo dňa 29. januára 2020).

78. V závere správny súd reaguje na návrhy žalobcu na prerušenie konania do právoplatného skončenia trestného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce sp. zn. 21T/31/2019. V tejto súvislosti správny súd dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 2Sžo/78/2015 zo dňa 18.11.2015, ktorý ustálil, že: „V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu, konanie vo veciach ukončenia služobného pomeru colníkov z dôvodov uvedených v § 183 ods. 1 písm. e/ (predtým písm. d/) zák. č. 200/1998 Z. z., t. j. z dôvodu porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, je nezávislé na trestnom konaní, ak sa takéto vedie voči colníkovi paralelne, nakoľko v trestnom konaní sa rozhoduje o vine a nevine žalobcu a toto samotné posúdenie nemá vplyv na skončenie služobného pomeru, v ktorom sa skúma charakter a závažnosť porušenia služobnej prísahy. Pokiaľ krajský súd považoval za nevyhnutné oboznámiť sa s určitými informáciami obsiahnutými v trestnom spise Okresného súdu v Trebišove, existujú iné vhodnejšie procesné opatrenia (napr. požiadať o vyhotovenie fotokópií), ktoré mohol urobiť, ako prerušenie konania až do právoplatného skončenia trestného konania.“ Z uvedeného jasne vyplýva, že súd by nepostupoval správne keby rozhodol o prerušení konania podľa § 100 SSP, a preto návrhy žalobcu na prerušenie konania zamietol.

79. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného ako i rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu z dôvodov uvedených v žalobe, dospel k záveru, že žalobca napadnutým rozhodnutím ani rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu ako ani ich postupmi nebol na svojich právach ukrátený, postupy i rozhodnutia dotknutých správnych orgánov súd považuje za zákonné, a preto žalobu ako nedôvodnú, aplikujúc ustanovenie § 190 SSP, zamietol.

80. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 SSP tak, že účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žalobca nemal v konaní úspech celkom ani sčasti a žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

81. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný.

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na Krajský súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a/ má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c/ a d/,
- c/ je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

- a/ označenie napadnutého rozhodnutia,
- b/ údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c/ opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d/ návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g/ až i/ Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.